

متن پرسش

سلام علیکم: در پاسخ ۲۶۸۹۵ فرمودید که اسلام با تفتیش عقاید مخالف است و هرکس می‌تواند هر عقیده‌ای داشته باشد، ولی اسلام به عنوان جریانی که بر حق اصرار دارد هرگز جای و جایگاهی برای باطل قائل نیست. سوالی در این باره برام پیش اومد: آیا می‌شود گفت اسلام علیرغم اعتقاد به آزادی فکر و عقیده اشخاص برای خودشان و عدم تفتیش عقاید و حتی توصیه به متولیان جامعه اسلامی برای حفظ امنیت و وضعیت آنها، در بحث تبلیغ افکار در جامعه حد و حدود مشخص می‌کند و معتقدست برای نشر و تبلیغ افکار باید آنها اولاً به امنیت مردم تعدی و ضربه نزنند و ثانیاً بتوانند دعاوی خود را با مبانی برهانی و استدلالی در بحث با متفکرین اسلامی اثبات کنند تا امکانات جامعه در اختیارشان باشد و بتوانند مناسک گسترده اجتماعی داشته باشند؟ (منظورم اینجا ادیان توحیدی و ابراهیمی نیست که خب اونها هم مشغول فعالیت اند و مناسک شون هم برگزار میشه. بیشتر منظورم رو تفکرات و جریاناتی مثل تجدد گرایان و غربگرایان، بهائیت، کمونیسم، باستان گرایی، مخالفان انقلاب و ولایت، دروایش و صوفیه هست)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حرف خوبی است. عنایت دارید که در آخر سوره‌ی «الکافرون» بحث «لکم دینکم ولی الدین» مطرح می‌شود. یعنی در عین فاصله‌گرفتن از کفر و آنچه کافران می‌پرستند، می‌فرماید هر کدام می‌توانید دین خود را داشته باشید، ولی همین موضوع را با حاکمیت اسلام و نظر اسلام مطرح می‌کند، نه آن‌که اسلام را به دست غیر مسلمان بدهد و تحت نظر آن‌ها خود را قرار دهد. موفق باشید